

לך רח, מגדולתך, לא נתתי לך גדולה אלא בשבילם⁹⁹. באותה שעה נתגדה משה מפי בית דין של מעלה⁹⁴.

3773

(טז"ו) ויהי כאשר תמו וגו', וידבר ה' אלי וגו', אבל משלוח המרגלים עד כאן לא נאמר וידבר¹⁰⁵ אלא ויאמר, ללמדך שכל ל"ח שנה שהיו ישראל נוזפים לא נתייחד עמו הדבור בלשון חבה פנים אל פנים וישוב הדעת¹⁰⁶, ללמדך שאין השכינה שורה על הנביאים אלא בשביל ישראל. אנשי המלחמה, מכן עשרים שנה היוצאים בצבא.

7170

מה ה' הקבר אשר הקבר

יְרַמְיָהוּ הַנְּבִיא אֶל־בְּרוּךְ בֶּן־נְרִיָה
בְּכַתְּבוֹ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה עַל־סֵפֶר
מִפִּי יְרַמְיָהוּ בִּשְׁנֵה הַרְבַּעִית לַיהוֹנָקִים
בְּיָאֲשִׁיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה לֵאמֹר: כֹּה־
אָמַר יְהוָה יִשְׂרָאֵל עֲלֶיךָ בְּרוּךְ:
יְאֹמְרֵת אוֹיְבֵי לִי כִּי־יִסַּף יְיָ יִגְוֹן
עַל־מַכְאֲבֵי יַגְעֲתִי בְּאַנְחֹתַי וּמְנוּחָה לֹא
מָצָאתִי: וְכֹה־הָאָמַר אֱלֹהֵי כֹה־אָמַר
יְהוָה אֲשֶׁר־בְּנִיתִי אֲנִי הָיִים וְאֵת

נבואה דארנבי וקמיה
נבואה על ברוך בן נריה
כד כתב ית פתקמיה
האלין על ספרא מפקא
דירמיהו ביה
רביעיתא ליהונקים
יאשיהו מלך שנה
ב קדנן אמר יי אלהא
דישראל עלך ברוך:
גאמרת וי קאנן לי אמי
אוסף וי דון על תברי
לאיתי במינתתי וקבואה
לא אשקחית: ד קדנן
אמר יי הא די בגיית
אנא אפגר וית די
קמית אנא אשקחיל
ותה על ארעה דישראל

אֲשֶׁר־נִמְעַתִּי אֲנִי נִתְּשׂוֹאת כָּל־הָאָרֶץ
הִיא: ה' וְאֵתָה תִּבְקֹשׁ־לָךְ גְּדוּלוֹת אֶל־
תִּבְקֹשׁ־לִי הַגָּבִי מִבֵּיא רָעָה עַל־כָּל־
בָּשָׂר נָאִם וְנִתְּתִי לָךְ אֶת־נִפְשֶׁךָ
לְשַׁלַּל עַל כָּל־הַמִּקְמוֹת אֲשֶׁר תֵּלַךְ:
נָאִם: מו " אֲשֶׁר הוּא דְבָרִי וְאֶל־
יְרַמְיָהוּ הַנְּבִיא עַל־הַגּוֹיִם: כֹּה־לְמַצְרַיִם
עַל־הַיָּם פְּרַעְיָה נְבוֹ מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר־

דילי היא: ה' ואתה תבקש
לך גדולות אלה
האנא מתי בישתא
על כל בשרא אמר יי
ואתן לך את נפשך
לשויבא על כל ארעא
די תהון תהון: א בנתיה
פתגם נבואה מן קדם
יי על ירמיהו נבואה על
עממיא: ג למצרים על
כשנתה פרהה חגיגא
מלפא למצרים דהנה
על נקרה בקרבמיש
דמסא נבוכדנאצר
על

מסעות ספרים כתיב לי היא
מסעות ספרים כתיב לי היא
מסעות ספרים כתיב לי היא
מסעות ספרים כתיב לי היא

שמש משה רבינו ושרתה עליו רוחא אליו
ושרתה עליו רוחא מן שמיא
נא לי כי יסוף יגון על כבאובי ומנוחה לא מצאתי ואין מנוחה
אלא נבואה שנאמר כנוח עליהם מה המקום משיבו הנה אשר
בנתי אני הורם וגו' ואתה תבקש לך גדולות ואין גדולות
אלא נבואת שנאמר ספרה נא לי את כל הגדולות וגו' ואומר
ואנייה לך גדולות ובצרות אמר הקב"ה ברוך אם אין כרם סיני למה אין צאן רועה למה ומפני מה כי הנני מביא רעה על
אין בשר וגו' הרי בכל מקום אתה מוצא שאין הנביאים סתנבאים אלא בזכותן של ישראל וכן תרנם ונתן ומנוחה לא
מצאתי ונבואה לא אשכחתי: (ה) ואת כל הארץ היא כל הארץ כמו שהיא כלה אחרים ואחרים כמו שאמר הנני מביא רעה על
כל בשר כמו שהנבואה וימיהו על האומות וינתן תרנם וית כל ארעה דישראל דילי היא: (ב) למצרים: (ג) נבואה החולה על פורעני

מנוחה שי
מנוחה שי
מנוחה שי
מנוחה שי

רש"י
מזה (ג) ומנוחה לא מצאתי. לא שרתה עלי שכינה
להנחה כמו ותנה עליהם הרוח וכמדבר (ו"ח) מה
כשנתיח ותלמידי הנבואים יהושע שמש את משה כמה עליו
רוח הקודש אליו שמש את אליהו כמה עליו ד"ה את מה
רד"ק
רעה לומר כי יהיה פרוע בן כי פרעה אהרן ותי' פרעה הבריונה
(א) את הדברי האלה. הנזכרים למעלה מראש הספר עד השנ'
הרביעית ליהונקים כמו שכתוב למעלה: (ג) אמרת. כי יסוף ה'
יגון על כבאובי. פירוש כי ברוך היה מרעה על הנבואה ובעת
רעה לומר כי יהיה פרוע בן כי פרעה אהרן ותי' פרעה הבריונה
(א) את הדברי האלה. הנזכרים למעלה מראש הספר עד השנ'
הרביעית ליהונקים כמו שכתוב למעלה: (ג) אמרת. כי יסוף ה'
יגון על כבאובי. פירוש כי ברוך היה מרעה על הנבואה ובעת

מזה (ג) ומנוחה לא מצאתי. לא שרתה עלי שכינה
להנחה כמו ותנה עליהם הרוח וכמדבר (ו"ח) מה
כשנתיח ותלמידי הנבואים יהושע שמש את משה כמה עליו
רוח הקודש אליו שמש את אליהו כמה עליו ד"ה את מה
רד"ק
רעה לומר כי יהיה פרוע בן כי פרעה אהרן ותי' פרעה הבריונה
(א) את הדברי האלה. הנזכרים למעלה מראש הספר עד השנ'
הרביעית ליהונקים כמו שכתוב למעלה: (ג) אמרת. כי יסוף ה'
יגון על כבאובי. פירוש כי ברוך היה מרעה על הנבואה ובעת
רעה לומר כי יהיה פרוע בן כי פרעה אהרן ותי' פרעה הבריונה
(א) את הדברי האלה. הנזכרים למעלה מראש הספר עד השנ'
הרביעית ליהונקים כמו שכתוב למעלה: (ג) אמרת. כי יסוף ה'
יגון על כבאובי. פירוש כי ברוך היה מרעה על הנבואה ובעת